

Časopis pro pěstování matematiky

Jan Mařík; Miloš Neubauer
O řadách s nezápornými členy

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 85 (1960), No. 2, 188–197

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/108372>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1960

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

O ŘADÁCH S NEZÁPORNÝMI ČLENY

JAN MAŘÍK A MILOŠ NEUBAUER, Praha

(Došlo dne 4. června 1959)

Vyšetřují se takové řady Σa_n s nezápornými členy, že pro každou divergentní řadu Σb_n s vlastností $b_n \searrow 0$ diverguje také řada $\Sigma \min(a_n, b_n)$.

Označení. N je množina všech přirozených čísel; \mathfrak{P} je množina všech posloupností $\{a_n\} = \{a_n\}_{n \in N}$, kde a_n jsou (konečná) nezáporná čísla; Ω je množina všech omezených posloupností z \mathfrak{P} ; \mathfrak{R} je množina všech nerostoucích posloupností s limitou 0; \mathfrak{R}_∞ je množina všech $\{b_n\} \in \mathfrak{R}$, pro něž $\sum_{n \in N} b_n = \infty$.

Připomeňme: Je-li $\bigcup_{r \in N} M_r = N$ a $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$, je

$$\sum_{n \in N} a_n \leq \sum_{r \in N} \sum_{n \in M_r} a_n;$$

je-li mimo to sjednocení disjunktní, lze psát = místo \leq . — Jsou-li $0 = k_0 < k_1 < k_2 < \dots$ celá čísla, je-li $\{\beta_n\} \in \mathfrak{R}$ a $b_n = \beta_r$ pro $k_{r-1} < n \leq k_r$, je také $\{b_n\} \in \mathfrak{R}$. — Pro každou posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{R}$ platí vztahy

$$\sum_{n \in N} a_n = \infty \Leftrightarrow \sum_{n \in N} 2^n a_{2^n} = \infty, \quad \sum_{n \in N} a_n < \infty \Rightarrow n a_n \rightarrow 0.$$

Lemma 1. Je-li $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, potom pro $q > 0$ také $\left\{ \min\left(\frac{1}{qn}, b_n\right) \right\} \in \mathfrak{R}_\infty$.

Důkaz. Položme $\beta(n) = b_n$, $\psi(n) = \min\left(\frac{1}{qn}, \beta(n)\right)$, $M = E[n; q^{-1} < 2^n \beta(2^n)]$.

Je

$$\sum_{n \in N} 2^n \psi(2^n) = \sum_{n \in N} \min\left(\frac{1}{q}, 2^n \beta(2^n)\right) = S_1 + S_2,$$

kde

$$S_1 = \sum_{n \in M} \frac{1}{q}, \quad S_2 = \sum_{n \in N-M} 2^n \beta(2^n);$$

dále platí $\sum_{n \in N} 2^n \beta(2^n) = \infty$. Je-li množina M konečná, je tedy $S_2 = \infty$; je-li množina M nekonečná, je zřejmě $S_1 = \infty$, takže v každém případě $\sum_{n \in N} 2^n \psi(2^n) = \infty$. Protože $\{\psi(n)\} \in \mathfrak{R}$, je také $\sum_{n \in N} \psi(n) = \infty$ a tedy $\{\psi(n)\} \in \mathfrak{R}_\infty$.

Lemma 2. *Bud' $\{k_r\}_{r \in N}$ rostoucí posloupnost přirozených čísel. Potom je $\left\{\frac{k_r}{r}\right\} \in \Omega$, právě když pro každou posloupnost $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ platí $\sum_{r \in N} b_{k_r} = \infty$.*

Důkaz. Necht' napřed $\left\{\frac{k_r}{r}\right\} \in \Omega$; bud' q takové přirozené číslo, že $k_r \leq rq$ pro všechna r . Je-li $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, pak, ježto pro každé celé $j \geq 0$ a každé $r \in N$ platí $b_{rq+j} \leq b_{k_r}$, je

$$\sum_{n=q}^{\infty} b_n = \sum_{r \in N} \sum_{j=0}^{q-1} b_{rq+j} \leq \sum_{r \in N} qb_{k_r},$$

takže $\sum_{r \in N} b_{k_r} = \infty$.

Necht' nyní $\left\{\frac{k_r}{r}\right\} \notin \Omega$. Potom existuje taková rostoucí posloupnost přirozených čísel $\{j_r\}_{r \in N}$, že

$$k_{j_{r+1}} \geq 2k_{j_r}, \quad \frac{k_{j_{r+1}}}{j_{r+1}} \geq (r+1) + \frac{k_{j_r}}{j_r}.$$

Položíme-li $j_0 = k_0 = 0$, potom pro $r \in N$ je jednak $k_{j_{r+1}} - k_{j_r} \geq k_{j_r} - k_{j_{r-1}}$ a jednak $\frac{j_r - j_{r-1}}{k_{j_r} - k_{j_{r-1}}} \leq \frac{1}{r}$, neboť pro $r > 1$ je

$$\frac{k_{j_r} - k_{j_{r-1}}}{j_r - j_{r-1}} \geq \frac{k_{j_r} - k_{j_{r-1}}}{j_r} \geq \frac{k_{j_r}}{j_r} - \frac{k_{j_{r-1}}}{j_{r-1}} \geq r.$$

Položíme-li nyní $b_n = \frac{1}{r(k_{j_r} - k_{j_{r-1}})}$ pro $k_{j_{r-1}} < n \leq k_{j_r}$, je předně $\{b_n\} \in \mathfrak{R}$, za druhé je

$$\sum_{n \in N} b_n = \sum_{r \in N} \sum_{k_{j_{r-1}} < n \leq k_{j_r}} \frac{1}{r(k_{j_r} - k_{j_{r-1}})} = \sum_{r \in N} \frac{1}{r} = \infty,$$

za třetí pro $j_{r-1} < n \leq j_r$ je $k_{j_{r-1}} < k_n \leq k_{j_r}$, tedy $b_{k_n} = \frac{1}{r(k_{j_r} - k_{j_{r-1}})}$, takže

$$\sum_{n \in N} b_{k_n} = \sum_{r \in N} \sum_{j_{r-1} < n \leq j_r} b_{k_n} = \sum_{r \in N} \frac{1}{r} \frac{j_r - j_{r-1}}{k_{j_r} - k_{j_{r-1}}} \leq \sum_{r \in N} \frac{1}{r^2} < \infty.$$

Definice. Je-li $M \subset N$, n celé ≥ 0 , bud'

$$S(M, n) = E[k \in M; k \leq n];$$

$p(M, n)$ bud' počet prvků množiny $S(M, n)$. Položme

$$h(M) = \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{p(M, n)}{n}; \quad d(M) = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{p(M, n)}{n}.$$

Číslo $h(M)$ (resp. $d(M)$) nazveme *horní* (resp. *dolní*) *hustotou* množiny M . Zřejmě $h(M) + d(N - M) = 1$.

Lemma 3. Necht $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ a necht pro každé $q > 0$ má množina

$$V_q = E[n; qna_n < 1]$$

horní hustotu 1. Potom existuje taková množina $Q \subset N$, že $h(Q) = 1$, $\sum_{n \in Q} a_n < \infty$.

Důkaz. Zvolme napřed čísla $q_r \geq 2$ tak, aby řada $\sum_{r \in N} \frac{\log q_r}{q_r}$ konvergovala. Protože $h(V_{q_r}) = 1$, existuje ke každému $r \in N$ nekonečně mnoho přirozených čísel k takových, že $1 - \frac{1}{r} \leq \frac{p(V_{q_r}, k)}{k} \leq 1$. Existují tedy taková přirozená čísla k_r , že $1 < k_1 < k_2 < \dots$, $\lim_{r \rightarrow \infty} \frac{p(V_{q_r}, k_r)}{k_r} = 1$. Definujme celá j_r vztahem $\frac{k_r}{q_r} \leq j_r < \frac{k_r}{q_r} + 1$; potom, ježto $q_r \geq 2$, $k_r \geq 2$, je

$$k_r \geq k_r \left(\frac{1}{q_r} + \frac{1}{k_r} \right) = \frac{k_r}{q_r} + 1 > j_r.$$

Položme

$$Q_r = V_{q_r} \cap (j_r, k_r), \quad Q = \bigcup_{r \in N} Q_r.$$

Zřejmě

$$S(V_{q_r}, k_r) \subset \{1, \dots, j_r\} \cup S(Q, k_r), \\ p(Q, k_r) \geq p(V_{q_r}, k_r) - j_r;$$

protože $\frac{j_r}{k_r} < \frac{1}{q_r} + \frac{1}{k_r}$, je $\lim_{r \rightarrow \infty} \frac{j_r}{k_r} = 0$ a tedy $\lim_{r \rightarrow \infty} \frac{p(Q, k_r)}{k_r} = 1$. Vidíme, že $h(Q) = 1$. Protože $Q_r \subset V_{q_r}$, je $a_n < \frac{1}{nq_r}$ pro každé $n \in Q_r$ a tedy

$$\sum_{n \in Q_r} a_n \leq \frac{1}{q_r} \sum_{n=j_r+1}^{k_r} \frac{1}{n} < \frac{1}{q_r} \log \frac{k_r}{j_r} \leq \frac{\log q_r}{q_r},$$

takže opravdu

$$\sum_{n \in Q} a_n \leq \sum_{r \in N} \sum_{n \in Q_r} a_n < \infty.$$

Lemma 4. Buď $\{k_n\}$ rostoucí posloupnost přirozených čísel; buď M množina všech k_n . Potom $d(M) = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n}$, $h(M) = \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n}$.

Důkaz. Pišme $p(M, n) = p(n)$, takže při $p(n) > 0$ je $p(n)$ největší index r , pro který $k_r \leq n$. Pro každé n je tedy (klademe $k_0 = 0$) $k_{p(n)} \leq n < k_{p(n)+1}$, $p(k_n) = n$; zřejmě $\lim_{n \rightarrow \infty} p(n) = \infty$. Ze vztahů $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n} = \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{p(k_n)}{k_n} \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{p(n)}{n} \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{p(n)}{k_{p(n)}} \leq \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n}$ plyne nyní, že $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n} =$

$$\begin{aligned}
&= \limsup \frac{p(n)}{n} = h(M); \text{ ze vztahů } \liminf \frac{n}{k_n} = \liminf \frac{n+1}{k_{n+1}} = \liminf \frac{n}{k_{n+1}} \leq \\
&\leq \liminf \frac{p(n)}{k_{p(n)+1}} \leq \liminf \frac{p(n)}{n} \leq \liminf \frac{p(k_n)}{k_n} = \liminf \frac{n}{k_n} \text{ plyne podobně, že} \\
&\liminf \frac{n}{k_n} = d(M).
\end{aligned}$$

Lemma 5. *Nechť $M \subset N$. Potom je $d(M) > 0$, právě když pro každou posloupnost $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ platí $\sum_{n \in M} b_n = \infty$.*

(Plyne snadno z lemmat 2 a 4.)

Označení. \mathfrak{M} je množina všech $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ takových, že $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) = \infty$ pro každou $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$.

Lemma 6. *Nechť $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$. Potom existuje q tak, že množina V_q z lemmatu 3 má horní hustotu menší než 1.*

Důkaz. Nechť $h(V_q) = 1$ pro všechna $q > 0$. Sestrojíme množinu Q podle lemmatu 3 a položíme $M = N - Q$. Protože $d(M) = 0$, existuje podle lemmatu 5 taková posloupnost $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, že $\sum_{n \in M} b_n < \infty$ a tedy

$$\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) \leq \sum_{n \in Q} a_n + \sum_{n \in M} b_n < \infty;$$

vidíme, že není $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$.

Věta 1. *Posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ patří do \mathfrak{M} , právě když existuje taková rostoucí posloupnost přirozených čísel $\{k_n\}$, že $\left\{\frac{k_n}{n}\right\} \in \Omega$, $a_{k_n} > 0$ ($n \in N$), $\left\{\frac{1}{k_n a_{k_n}}\right\} \in \Omega$.*

Důkaz. Nechť taková posloupnost $\{k_n\}$ existuje; nechť $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$. Podle lemmatu 2 je $\sum_{n \in N} b_{k_n} = \infty$. Zřejmě je $\left\{\frac{k_n}{n} \frac{1}{k_n a_{k_n}}\right\} \in \Omega$, takže existuje $q > 0$ takové, že $\frac{1}{n a_{k_n}} < q$ neboli $a_{k_n} > \frac{1}{nq}$ ($n \in N$). Podle lemmatu 1 je $\sum_{n \in N} \min(a_{k_n}, b_{k_n}) \geq \sum_{n \in N} \min\left(\frac{1}{qn}, b_{k_n}\right) = \infty$ a tím spíš $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) = \infty$. Tedy je $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$.

Nechť naopak $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$. Podle lemmatu 6 existuje q tak, že $h(V_q) < 1$; buďte $k_1 < k_2 < \dots$ všechna přirozená čísla, která nepatří do V_q (je jich zřejmě nekonečně mnoho). Podle lemmatu 4 je $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{k_n}{n} = \frac{1}{1 - h(V_q)}$, takže $\left\{\frac{k_n}{n}\right\} \in \Omega$; zřejmě $q a_{k_n} k_n \geq 1$ pro všechna n a tedy $a_{k_n} > 0$, $\left\{\frac{1}{k_n a_{k_n}}\right\} \in \Omega$.

Věta 2. Necht $\{a_n\} \in \mathfrak{R}$. Potom je $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$, právě když $a_n > 0$ ($n \in N$), $\left\{\frac{1}{na_n}\right\} \in \Omega$.

Důkaz. Je-li $\left\{\frac{1}{na_n}\right\} \in \Omega$, je $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$ podle věty 1. Je-li naopak $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$, pak zřejmě $a_n > 0$ pro každé n a je-li $\{k_n\}$ posloupnost z věty 1, existuje $q > 0$ tak, že

$$q > \frac{k_n}{n} \frac{1}{k_n a_{k_n}} = \frac{1}{na_{k_n}} \geq \frac{1}{na_n} \quad (n \in N).$$

Poznámka 1. Podle věty 2 patří posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{R}$ do \mathfrak{M} , právě když existuje $\varepsilon > 0$ tak, že $a_n > \frac{\varepsilon}{n}$ pro všechna n . Větu 1 lze formulovat podle lemmatu 4 také takto: Posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ patří do \mathfrak{M} , právě když existuje množina $M \subset N$ a číslo $\varepsilon > 0$ tak, že $d(M) > 0$ a že $a_n > \frac{\varepsilon}{n}$ pro každé $n \in M$. Zhruba řečeno: Vztah $\{a_n\} \in \mathfrak{M}$ znamená, že v posloupnosti $\{a_n\}$ lze nalézt hodně členů, které nejsou příliš malé.

Poznámka 2. Z předchozí poznámky plyne, že posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ nepatří do \mathfrak{M} , právě když $d(E[n; na_n > \varepsilon]) = 0$ pro každé $\varepsilon > 0$. Podle toho nepatří do \mathfrak{M} žádná posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$, pro kterou je $na_n \rightarrow 0$. Ježto existují posloupnosti $\{a_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ s vlastností $na_n \rightarrow 0$ (např. $a_n = \frac{1}{n \log(n+1)}$), může se stát, že $\{a_n\}, \{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, ale $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$.

Poznámka 3. Ke každé posloupnosti $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ a ke každému $\varepsilon > 0$ existuje dokonce taková posloupnost $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ s vlastností $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, že $b_n < \frac{\varepsilon}{n}$ pro $n \in N$. Je-li totiž $\{\beta_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, $\sum_{n \in N} \min(a_n, \beta_n) < \infty$ a položíme-li $b_n = \min\left(\frac{\varepsilon}{2n}, \beta_n\right)$, pak podle lemmatu 1 je $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ a pro $n \in N$ je $\min(a_n, b_n) \leq \min(a_n, \beta_n)$, $b_n < \frac{\varepsilon}{n}$.

Označení. \mathfrak{S} je systém všech množin $M \subset N$, pro něž platí implikace

$$Q \subset N, d(Q) = 0 \Rightarrow d(Q \cup M) = 0.$$

Poznámka 4. Zřejmě $d(M) = 0$ pro každou množinu $M \in \mathfrak{S}$. Z příkladu 1 je však patrné, že ze vztahu $d(M) = 0$ neplyne $M \in \mathfrak{S}$. Je-li $M \subset N$, $Q \subset N$, platí $d(Q \cup M) \leq d(Q) + h(M)$, takže do \mathfrak{S} patří každá množina s nulovou horní hustotou. Příklad 2 ukazuje, že do \mathfrak{S} patří také některé množiny M , pro něž $h(M) > 0$. Zřejmě jsou dále tyto implikace:

$$M_1 \subset M_2 \in \mathfrak{S} \Rightarrow M_1 \in \mathfrak{S}; \quad M_1, M_2 \in \mathfrak{S} \Rightarrow M_1 \cup M_2 \in \mathfrak{S}.$$

Odtud vyplývá: Píšeme-li $\{a_n\} \sim \{\alpha_n\}$ pro $\{a_n\}, \{\alpha_n\} \in \mathfrak{P}$, právě když $E[n; a_n \neq \alpha_n] \in \mathfrak{S}$, je tento vztah transitivní. Z poznámky 2 vychází

$$\{a_n\} \in \mathfrak{M}, \quad \{a_n\} \sim \{\alpha_n\} \Rightarrow \{\alpha_n\} \in \mathfrak{M}.$$

Věta 3. *Nechť $\{a_n\} \in \mathfrak{R} \cap \mathfrak{M}$, $M \subset N$, $\sum_{n \in M} a_n < \infty$. Potom $h(M) = 0$.*

Důkaz. Buď množina M nekonečná, $M = \{k_1, k_2, \dots\}$, kde $k_1 < k_2 < \dots$. Podle poznámky 1 existuje $\varepsilon > 0$ tak, že $\frac{\varepsilon}{k_n} < a_{k_n}$ pro všechna n . Protože

$$\sum_{n \in N} \frac{1}{k_n} < \infty, \quad \frac{1}{k_1} > \frac{1}{k_2} > \dots, \quad \text{je } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{k_n} = 0. \text{ Podle lemmatu 4 je } h(M) = 0.$$

Poznámka 5. Z věty 3, z poznámky 4 a z lemmatu 1 plyne, že do \mathfrak{S} patří každá množina $M \subset N$, pro kterou je $\sum_{n \in M} \frac{1}{n} < \infty$. Existenci množiny M , pro kterou je $h(M) = 0$, ale $\sum_{n \in M} \frac{1}{n} = \infty$, ukazuje tento příklad: Budiž M množina všech přirozených čísel $k_r = [r \log r]$, kde $r = 2, 3, \dots$ ($[c]$ je největší celé číslo $\leq c$). Je $k_2 < k_3 < \dots$, $\frac{k_r}{r} \rightarrow \infty$, tedy $h(M) = 0$, ale

$$\sum_{n \in M} \frac{1}{n} = \sum_{r=2}^{\infty} \frac{1}{k_r} \geq \sum_{r=2}^{\infty} \frac{1}{r \log r} = \infty.$$

Lemma 7. *Budiž dána posloupnost $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ a množina $M \subset N$. Položme $a_n^{(M)} = a_n$ pro $n \in N - M$, $a_n^{(M)} = 1$ pro $n \in M$. Potom právě tehdy, když $\{a_n^{(M)}\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$, existuje dokonce taková $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_{\infty}$ s vlastností $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, že*

$$\sum_{n \in M} b_n < \infty.$$

Důkaz. Budiž $\{a_n^{(M)}\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$. Pak existuje $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_{\infty}$ s vlastností

$$\sum_{n \in N} \min(a_n^{(M)}, b_n) < \infty.$$

Potom je

$$\begin{aligned} \sum_{n \in M} \min(1, b_n) < \infty, \quad \sum_{n \in M} b_n < \infty, \\ \sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) = \sum_{n \in M} \min(a_n, b_n) + \sum_{n \in N-M} \min(a_n^{(M)}, b_n) < \infty. \end{aligned}$$

Nechť naopak existuje taková $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_{\infty}$, že $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, $\sum_{n \in M} b_n < \infty$.

Potom

$$\sum_{n \in N} \min(a_n^{(M)}, b_n) = \sum_{n \in M} \min(1, b_n) + \sum_{n \in N-M} \min(a_n, b_n) < \infty,$$

takže $\{a_n^{(M)}\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$.

Poznámka 6. Je-li $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$, $na_n \rightarrow 0$, $M \subset N$, $d(M) = 0$, pak už existuje $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ tak, že $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, $\sum_{n \in M} b_n < \infty$. Podle poznámky 2 je totiž $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ a mimo to pro každé $\varepsilon > 0$ je množina $E[n; na_n^{(M)} > \varepsilon] - M$ konečná; podle poznámky 2 je tedy $\{a_n^{(M)}\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$.

Věta 4. Právě tehdy, když $M \in \mathfrak{S}$, existuje ke každé posloupnosti $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ dokonce taková $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ s vlastností $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, že $\sum_{n \in M} b_n < \infty$.

Důkaz. Je-li $M \in \mathfrak{S}$ a $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$, potom podle poznámky 4 posloupnost $\{a_n^{(M)}\}$ z lemmatu 7 není v \mathfrak{M} a tedy podle tohoto lemmatu žádaná posloupnost $\{b_n\}$ existuje.

Nepatří-li množina $M \subset N$ do \mathfrak{S} , můžeme zvolit $Q \subset N$ tak, aby platilo $d(Q) = 0$, $d(M \cup Q) > 0$. Položíme-li $a_n = 1$ pro $n \in Q$, $a_n = 0$ pro $n \in N - Q$, je $E[n; na_n > \varepsilon] \subset Q$ pro každé $\varepsilon > 0$, tedy $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ podle poznámky 2. Kdyby existovala posloupnost $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ s vlastnostmi $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, $\sum_{n \in M} b_n < \infty$, bylo by $\sum_{n \in Q} \min(1, b_n) < \infty$, $\sum_{n \in Q} b_n < \infty$, $\sum_{n \in M \cup Q} b_n < \infty$, což je podle lemmatu 5 ve sporu s předpokladem $d(M \cup Q) > 0$.

Poznámka 7. Je-li $\{k_n\}$ taková rostoucí posloupnost přirozených čísel, že $\frac{k_n}{n} \rightarrow \infty$, má podle lemmatu 4 množina M všech k_n horní hustotu 0 a patří tedy podle poznámky 4 do \mathfrak{S} . Z věty 4 plyne, že ke každé takové posloupnosti $\{k_n\}$ a ke každé $\{a_n\} \in \mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ existuje dokonce taková $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ s vlastností $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, že $\sum_{n \in N} b_{k_n} < \infty$.

Příklad 1. Nechť $k_r = r!$, $T_r = \{k_r + 1, \dots, k_{r+1}\}$, $T = \bigcup_{r \in N} T_{2r}$. Potom $h(T) = 1$, $d(T) = 0$.

Důkaz. Je-li r sudé, je $p(T, k_{r+1}) \geq k_{r+1} - k_r$ a tedy $\frac{p(T, k_{r+1})}{k_{r+1}} \geq 1 - \frac{1}{r+1}$, $h(T) = 1$. Stejně se dokáže vztah $h(N - T) = 1$. Tedy je $d(T) = 0$.

Příklad 2. Nechť $k_r = r!$, $m_r = \frac{1}{2}(k_r + k_{r+1})$, $M_r = \{m_r + 1, \dots, k_{r+1}\}$ ($r = 2, 3, \dots$), $M = \bigcup_{r=2}^{\infty} M_r$. Potom $h(M) > 0$, ale $d(Q \cup M) = 0$ pro každou množinu $Q \subset N$, pro niž $d(Q) = 0$.

Důkaz. Je $p(M, k_{r+1}) \geq p(M_r, k_{r+1}) = k_{r+1} - m_r = \frac{1}{2}(k_{r+1} - k_r) = \frac{1}{2} k_{r+1} \left(1 - \frac{1}{r+1}\right)$, tedy $h(M) \geq \frac{1}{2}$.

Nechť nyní $P = Q \cup M$, $d(P) = 4\varepsilon > 0$. Existuje n_0 tak, že pro všechna $n > n_0$ je $\frac{p(P, n)}{n} > 3\varepsilon$. Zvolme r_0 tak, aby platilo $m_{r_0} > n_0$, $\varepsilon_{r_0} > 2$. Nechť

$n > m_r$. Существует r так, что $m_r < n \leq m_{r+1}$; очевидно $r \geq r_0$, тогда $m_r > n_0$. Поэтому $S(M, m_r) \subset \{1, \dots, k_r\}$, $S(M, n) \subset \{1, \dots, k_{r+1}\}$, же

$$p(P, m_r) \leq p(Q, m_r) + k_r, \quad p(P, n) \leq p(Q, n) + k_{r+1}.$$

Потому что $m_r = \frac{1}{2}k_r(r+2) > \frac{1}{2}k_{r+1}$, мы имеем тогда

$$\frac{p(Q, m_r)}{m_r} \geq \frac{p(P, m_r)}{m_r} - \frac{2}{r+2} > 2\varepsilon,$$

$$\frac{p(Q, n)}{n} \geq \frac{p(Q, m_r)}{m_r} \cdot \frac{m_r}{n} > 2\varepsilon \cdot \frac{k_{r+1}}{2n}.$$

Затем же

$$\frac{p(Q, n)}{n} \geq \frac{p(P, n)}{n} - \frac{k_{r+1}}{n} > 3\varepsilon - \frac{k_{r+1}}{n}.$$

Если $\frac{k_{r+1}}{2n} > \varepsilon$, то тогда $\frac{p(Q, n)}{n} > 2\varepsilon^2$; если $\frac{k_{r+1}}{2n} \leq \varepsilon$, то $\frac{p(Q, n)}{n} > 3\varepsilon - 2\varepsilon = \varepsilon$, тогда $d(Q) > 0$.

Резюме

РЯДЫ С НЕОТРИЦАТЕЛЬНЫМИ ЧЛЕНАМИ

ЯН МАРЖИК (Jan Mařík) и МИЛОШ НОЙБАУЕР (Milos Neubauer), Прага

Пусть N — множество всех натуральных чисел; \mathfrak{P} — система всех последовательностей $\{a_n\}$ неотрицательных (конечных) чисел; Ω — система всех ограниченных последовательностей $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$; \mathfrak{R} — система всех $\{b_n\} \in \mathfrak{P}$, для которых $b_n \searrow 0$; \mathfrak{R}_∞ — система всех $\{b_n\} \in \mathfrak{R}$ таких, что $\sum_{n \in N} b_n = \infty$.

Лемма 1. Если $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, то для каждого $q > 0$ также $\left\{ \min \left(\frac{1}{qn}, b_n \right) \right\} \in \mathfrak{R}_\infty$.

Очевидно, $\left\{ \frac{1}{qn} \right\} \in \mathfrak{R}_\infty$. Теперь можно поставить вопрос, всегда ли для $\{a_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$, $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$ имеет место также $\{ \min(a_n, b_n) \} \in \mathfrak{R}_\infty$, или более общий вопрос, как характеризовать систему \mathfrak{M} тех последовательностей $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$, для которых $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) = \infty$ при всех $\{b_n\} \in \mathfrak{R}_\infty$. Ответ дается в следующих двух теоремах:

Теорема 1. Последовательность $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ принадлежит к \mathfrak{M} тогда и только тогда, если существует возрастающая последовательность натуральных чисел $\{k_n\}$ такая, что $\left\{ \frac{k_n}{n} \right\} \in \Omega$, $a_{k_n} > 0$ ($n \in N$), $\left\{ \frac{1}{k_n a_{k_n}} \right\} \in \Omega$.

Теорема 2. Последовательность $\{a_n\} \in \mathfrak{K}$ принадлежит к \mathfrak{M} тогда и только тогда, если $a_n > 0$ ($n \in N$), $\left\{ \frac{1}{na_n} \right\} \in \Omega$.

Если положить, напр., $a_n = \frac{1}{n \log(n+1)}$, то видим, что $\{a_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ и что несмотря на это, существует такая последовательность $\{b_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$, что $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$.

Кроме того мы занимаемся вопросом, как характеризовать систему \mathfrak{S} тех множеств $M \subset N$, для которых справедлива следующая теорема:

Теорема 4. Тогда и только тогда, если $M \in \mathfrak{S}$, существует для каждой последовательности $\{a_n\} \in \mathfrak{Y} - \mathfrak{M}$ такая последовательность $\{b_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ со свойством $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$, что $\sum_{n \in M} b_n < \infty$.

Если определить нижнюю плотность $d(M)$ и верхнюю плотность $h(M)$ множества $M \subset N$ по формулам

$$d(M) = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{p(M, n)}{n}, \quad h(M) = \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{p(M, n)}{n},$$

где $p(M, n)$ обозначает число всех $m \in M$, для которых $m \leq n$, то \mathfrak{S} состоит из всех $M \subset N$ таких, что $d(M \cup Q) = 0$ для всякого $Q \subset N$ со свойством $d(Q) = 0$.

Работа закончена двумя приложениями. Приводится 1) множество M_1 такое, что $d(M_1) = 0$, $h(M_1) = 1$ (следовательно, $M_1 \text{ поп} \in \mathfrak{S}$), 2) множество $M_2 \in \mathfrak{S}$ такое, что $h(M_2) > 0$.

Zusammenfassung

REIHEN MIT NICHTNEGATIVEN GLIEDERN

JAN MAŘÍK und MILOŠ NEUBAER, Praha

Es bedeute: N die Menge aller natürlichen Zahlen; \mathfrak{Y} die Menge aller Folgen $\{a_n\}$ nichtnegativer (endlicher) Zahlen; Ω bzw. \mathfrak{K} die Menge aller $\{b_n\} \in \mathfrak{Y}$, die beschränkt bzw. monoton gegen Null konvergent sind; \mathfrak{K}_∞ die Menge aller $\{b_n\} \in \mathfrak{K}$ mit $\sum_{n \in N} b_n = \infty$.

Hilfssatz 1. Mit jeder Folge $\{b_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ gehört stets auch die Folge $\left\{ \min \left(\frac{1}{qn}, b_n \right) \right\}$ für jedes $q > 0$ zu \mathfrak{K}_∞ .

Diese Tatsache gibt zu der Frage Anlass: Sind $\{a_n\}$ und $\{b_n\}$ beide aus \mathfrak{K}_∞ , kann man behaupten, dass auch $\{\min(a_n, b_n)\}$ zu \mathfrak{K}_∞ gehört? Allgemeiner:

Wie muss die Folge $\{a_n\} \in \mathfrak{P}$ beschaffen sein, damit die Reihe $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n)$ für jede Folge $\{b_n\}$ aus \mathfrak{K}_∞ divergiert?

Bezeichnet man mit \mathfrak{M} die Menge aller Folgen $\{a_n\}$ aus \mathfrak{P} , für die dies der Fall ist, so lautet die Antwort folgendermassen:

Satz 1. Eine Folge $\{a_n\}$ aus \mathfrak{P} gehört zu \mathfrak{M} genau dann, wenn es eine wachsende Folge $\{k_n\}$ natürlicher Zahlen gibt derart, dass $\left\{\frac{k_n}{n}\right\} \in \Omega$, $a_{k_n} > 0$ ($n \in N$), $\left\{\frac{1}{k_n a_{k_n}}\right\} \in \Omega$ ist.

Satz 2. Eine Folge $\{a_n\}$ aus \mathfrak{K} gehört zu \mathfrak{M} genau dann, wenn $a_n > 0$ ($n \in N$), $\left\{\frac{1}{na_n}\right\} \in \Omega$ ist.

Setzen wir z. B. $a_n = \frac{1}{n \log(n+1)}$, so sehen wir, dass $\{a_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ ist und dass es trotzdem eine Folge $\{b_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ mit $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$ gibt.

Ausserdem wird die folgende Frage behandelt: Wie lässt sich die Klasse \mathfrak{S} jener Untermengen $M \subset N$ charakterisieren, für die der folgende Satz gilt:

Satz 4. Genau wenn M zur Klasse \mathfrak{S} gehört, lässt sich zu jeder Folge $\{a_n\}$ aus $\mathfrak{P} - \mathfrak{M}$ eine Folge $\{b_n\} \in \mathfrak{K}_\infty$ mit $\sum_{n \in N} \min(a_n, b_n) < \infty$ sogar derart bestimmen, dass $\sum_{n \in M} b_n < \infty$ ist.

Führt man die untere bzw. obere Dichte von $M \subset N$ durch $d(M)$ bzw. $h(M) = \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{\text{Anzahl aller } r \leq n \text{ von } M}{n}$ ein, so besteht \mathfrak{S} aus genau allen denen $M \subset N$, für die das Folgende gilt: $Q \subset N$, $d(Q) = 0 \Rightarrow d(Q \cup M) = 0$.

Die Arbeit schliesst mit zwei Beispielen: 1. einer $M \subset N$, die trotz $d(M) = 0$ nicht zu \mathfrak{S} gehört; 2. einer $M \subset N$, die trotz $M \in \mathfrak{S}$ eine positive obere Dichte besitzt.